

a kötött nyelvtan ugyancsak kisebb tárolókapacitást igényel. Az alkalmazásával nyert kifejezések egyszerűbbek, rövidebbek és olcsóbban kezelhetők;

a referátumok elkészítése a TITUS rendszer részére kidolgozott kanonikus dokumentációs nyelven nem tart tovább, mint a hagyományos referátumoké, különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy az utóbbiakat még külön indexelni is kell;

az eredeti dokumentum lényegének az egységes szabályok szerinti kiemelése és a referátum elkészítése kevesebb nehézséget okoz és jobb eredményre vezet.

/ZINGEL, H. J.: *Experiences with TITUS II. = International Classification, 5. köt. 1. sz. 1978. p. 33-37.*

(Dezső Zsigmondné)

A Tudományos, Műszaki és Szervezési Információs Rendszer (SINTO) és a könyvtárak

A lengyel parlament 1968. április 9-én új könyvtári törvényt fogadott el. Amikor 1974-ben először szóba került a *Tudományos, Műszaki és Szervezési Információs Rendszer (System Informacji Naukowej, Technicznej i Organizacyjnej, SINTO)* koncepciója, mindjárt sok bírálat érte a könyvtári törvényre való hivatkozással. A bírálatok oka a SINTO-koncepciót kísérő értetlenség volt, hiszen a SINTO a könyvtárak, a levéltárak és az információs központok funkcionális integrációját tűzte ki célul.

Mire azonban a SINTO koncepcióját 1978. március 6-án jóváhagyták, a körülötte kibontakozott vitákat az idő jórészt meghaladta. Kiderült ugyanis, hogy e koncepció sem akar mást, mint a könyvtárügyi törvény, sőt a könyvtárak, ezen belül különösen a tudományos és szakkönyvtárak információs szerepének hangsúlyozásával valójában meg is gyorsítja a könyvtári törvény végrehajtását.

A koncepció kiemelkedő szerepet szán a könyvtáraknak az ország információs rendszerében s tőlük várja, hogy

megteremtsék az információs források országos bázisát a népgazdaság szükségleteinek megfelelően;

e bázis szolgálja a SINTO rendeltetésszerű működését; ésszerűsítsék a külföldi információs források beszerzését, különös tekintettel a nyugati devizaigényes kiadványokra;

maradékalanul kielégítsék az információs igényeket; az információs forrásokat feldolgozzák és elérhetővé nyilvántartsák.

E cél érdekében megkezdtek az ország legjelentősebb könyvtárainak szakosítását. Egy-egy központi tudomá-

nyos könyvtárat jelölnek ki tudományterületeken és ágazatokban. Ennek kell elvégeznie az együttműködő könyvtárakkal közösen a gyűjtés és a szolgáltatások szakosítását, mégpedig úgy, hogy az országban ne maradjon könyvtárilag ellátatlan tudományterület vagy ágazat. Ahhoz, hogy ez a gyűjtési és szolgáltatási munkamegosztás létrejöhesse, az együttműködési körökön belül természetesen meg kell szervezni a nyilvántartási, feldolgozási stb. kooperációt is.

A SINTO azonban nemcsak információs forrásokkal kapcsolatban szán feladatokat a könyvtáraknak. A feltételektől függően azt is lehetővé teszi, hogy egyes könyvtárak információs funkciókat is betöltsenek, akár egész ágazatokra kiterjesztve is. Így pl. az *Orvosi Főkönyvtár* (Główna Biblioteka Lekarska) és a *Központi Mezőgazdasági Könyvtár* (Centralna Biblioteka Rolnicza) máris ellát ilyen funkciókat.

Várhatóan még több más könyvtárnak is lehetséges lesz ilyen feladat vállalására. Ugyanakkor a *Wrocławii Műegyetem Központi Könyvtára* (Biblioteka Główna Politechniki Wrocławskiej) lett a SINTO keretében a külföldi adatbázisokra épülő szelektív információs szolgáltatás rendszerének országos gazdája. A *Nemzeti Könyvtár* korszerűsített és kibővített nemzeti könyvtári funkciók alapján ugyancsak kulcsszerepet tölt be a SINTO-ban (egyres vonatkozásokban a Jagello és az Ossolinski Könyvtárral karöltve).

A SINTO koncepciójának kiérlelésében és tökéletesítésében, a káros elfogultságok eloszlásában végülis sokat segítettek a könyvtárosok. Az Állami Könyvtárügyi Tanács az élesen, de mindig tárgyyszerűen és objektíven megfogalmazott észrevételeivel jelentős mértékben meggyorsította a koncepció megvalósítását.

/DERENTOWICZ, M.: *SINTO a biblioteki. = Aktualne Problemy Informacji i Dokumentacji, 1978. 4. sz. p. 6-8.*

(Futala Tibor)

Szabványügyi információ a Szovjetunióban

A szabványügyi információ megszervezésének első kísérletei a huszas évek közepére esnek. Ezek azonban decentralizáltan folytak, s így nem is lehettek eléggé eredményesek.

1940-ben indult az első központi kurrens szabványbibliográfia, a havi periodicitású *Informacionnii ukazatel' gosudarstvenniih standartov*. Ezt egy évkönyvszerű katalógus, a *Szvodnii ukazatel' obščeszojuzniih standartov* életre hívása követte. Retrospektív kötetei 1941-ben, 1943-ban és 1949-ben jelentek meg. Ezt követően évenként látott napvilágot. 1957-ben *Ukazatel'*